

BOJAN KODRIČ AMBASADOR HRVATSKE ESTRADNE UMJETNOSTI

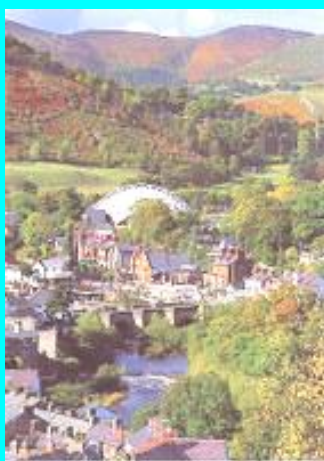
Gospodin *Bojan Kodrič* – kantautor, skladatelj, pjesnik, i zagrebački Vijećnik, doajen je umjetnosti estradne glazbe. Ostvario je blistavu karijeru estradnog umjetnika s brojnim koncertnim nastupima: u Hrvatskoj i na prostoru bivše Jugoslavije, u Mađarskoj, Austriji i mnogim zemljama europskog Zapada, u zemljama bivšeg SSSR-a i u SAD.

Kodričeve interpretacije skladbi postale su tijekom niza decenija evergreeni, i uzori estradne umjetnosti. Na planu književnosti gospodin *Kodrič* je ostvario sjajne poetske uratke - njegove zbirke pjesama: *Zagreb moje gnezdo* i *Zagrebu kušlec*, postale su omiljenom literaturom brojnog čitateljstva. Od 2000 god. do danas gospodin *Kodrič* je angažiran i kao zagrebački Vijećnik, gdje se s velikim marom zalaže za realiziranje projekata na planu urbane revitalizacije zagrebačkih četvrti: Kustošije i Črnomerca. Dobitnik je *Nagrade Grada Zagreba* 2008. god. za sjajnu djelatnost na planu glazbe, književnosti, i društvenih djelatnosti.

* *Gospodine Kodrič* otkrijte čitateljstvu kad ste počeli pjevati?

- Započeo sam s pjevanjem već u dječjačkoj dobi. Sjećam se kad sam bio đak II. razreda Osnovne škole u zagrebačkoj Kustošiji, rado sam slušao pjevanje dječjeg zbora, kojeg je tada vodila gospođa *Nada Šir*, profesorica glazbe. U školskom dvorištu bih često stao kraj otvorenih prozora učionice, da slušam pjesme koje je zbor uvježbavao, a ja sam ih pjevao u dvorištu. Jednog dana profesorica *Šir* me opazila, pa je prekinula zborsku probu, i pojavila se na otvorenom prozoru. Kako gospođu nisam opazio nastavio sam pjevati, ali - ona me pozvala i rekla: „*Mali, hoćeš li doći da te čujem kako pjevaš?*“ Kad je čula kako pjevam, sjela je za glasovir i isprobala moj sluh, ritam, i opseg glasa. Tada mi je rekla da sam talentiran za glazbu, i da lijepo pjevam.

Postao sam član pjevačkog zbora, a gospođa *Šir* je započela raditi i na usavršavanju vokalne tehnike mog glasa. Prva pjesma – koju sam tada naučio, bila je od hrvatskog pjesnika *Mihovil Pavlek – Miškina*: „*Crveni makovi*“. Ovu pjesmu sam izveo na školskoj priredbi – koja je bila povodom završetka nastave u Školi, i dobio burne aplauze publike. Nakon ovakvog uspjeha, profesorica *Nada Šir* me uzima za nastupe na mnogim priredbama, koje su se u poraću nakon II. svjetskog rata organizirale širom Zagreba. Svakog tjedna pjevao sam i na valovima Radio Zagreba. Bile su to popularne emisije za djecu, koje su se u živo emitirale svake nedjelje u 12 sati, a radijski studio se tada nalazio u Vlačkoj ulici.

- Llangollen / GB -

* *Recite značajnu zgodu s ovih priredbi?*

- Na jednoj priredbi bili su i članovi zagrebačkog Ansambla „*Lado*“. Njihov voditelj gospodin *Miro Poljenec* – kasnije i direktor Koncertne direkcije Zagreb, bio je oduševljen kako pjevam i pozvao me u „*Lado*“. Tako sam već kao dječak u 13 godini života bio s „*Ladom*“ na dugoj turneji u Velikoj Britaniji, koja je trajala preko 40 dana. Bilo je to davnih 50-tih god. XX. st. Nastupali smo tada i na svjetskom natjecateljskom Festivalu u Llangollenu / North Wales, gdje sam pjevao dvije narodne pjesme – jednu s otoka Suska, i drugu iz Slavonije. U Llangollenu su se natjecali mnogi dječaci – vrhunski pjevači iz cijelog svijeta, a ja sam osvojio čak III. *Nagradu*.

- Svečano otvorenje Festivala u Llangollenu / GB -

Spektakularne priredbe – koje smo održali u Engleskoj, bile su okrunjene burnim aplauzima Engleza, sjajnim druženjem, i spoznajama ljepota mnogih znamenitosti. Sjećam se i zgone kad sam s grupom iz *Lada* bio u glasovitom londonskom Muzeju „*Madame Tussaud*“. Tada sam prvi put vidjeo voštane figure znamenitih osoba, iz povijesti, znanosti i umjetnosti: osvajača *Aleksandra III. Velikog* (356. – 323. pr. N. E.), *Platona* (427? – 348? pr. N. E.), egipatsku kraljicu *Kleopatru* (69? – 30. pr. N. E.), *Bl. Augustina Kažotića* (1260? – 1323.), *Leonarda da Vinci-a* (1452. – 1519.), austro-ugarsku caricu *Mariju Tereziju* (1717. – 1780.), *W. A. Mozarta* (1756. – 1791.), *Benjamina Franklina* (1706. – 1790.) i dr. Ovi muzejski eksponati hipnotički su nas fascinirali, jer su izgledali kao da su živi. Divili smo se voštanim figurama, od kojih je svaka bila u autentičnom kostimu, ali - i u ambijentu iz njihovog doba. Jako nas je zastašio horor interijera za mučenje uznika u londonskom Toweru, ali i scenografije na stratištima za smrtne kazne - primjerice: spaljivanje francuske heroine *Jeanne d' Arc* na lomači / iz 1431. god., odrubljivanje glave škotskoj kraljici *Mary Stewart* / iz 1587. god., i dr. A kad sam ugledao figuru *W. Shakespeare-a*, bljesnula mi je u sjećanju *Hamletova* izjava: „*Biti, il' ne biti, pitanje je sad?*“

- soba za mučenje u londonskom Toweru - - *William Shakespeare* (1564. – 1616.) -
/ Muzej voštanih figura „*Madame Tussaud*“ u Londonu /

Započeo sam se u mislima „razgovarati“ s *W. Shakespeareom* o tijeku života u davnini, i nakon izvesnog vremena opazio - da sam ostao sam u dvorani. Zastrašila me ova spoznaja! U paničnoj jurnjavi kroz labirint muzejskih dvorana, izišao sam na ulicu i opazio da nema ni autobusa, ni moje grupe. Zaprepašten - shvatio sam da su otišli u hotel. Jasno – nisam mogao naći ovaj hotel, jer se nalazio u drugoj četvrti velikog Londona. Jako zastrašen, bio sam u sred Londona sam, a tada nisam ni znao govoriti Engleski jezik. Masa ljudi na ulici je prolazila kraj mene, a ja sam stajao ispred Muzeja bespomoćan, očajan i tužan. Nakon dužeg vremena jedan gospodin mi je prišao, i ljubaznim glasom me oslovio na Engleskom jeziku. Iako nisam razumio što mi govori, oćutio sam da mi želi pomoći, i počeo sam mu više puta govoriti riječi: *Jugoslavija ... Ambasada*. Gospodin je oćito shvatio o ćemu se radi, odveo me do obližnje javne telefonske govornice, i nazvao Jugoslavensku Ambasadu. Nakon kraćeg vremena autom su stigli djelatnici Ambasade. Ja sam im isprićao što mi se dogodilo, a kad smo stigli u Ambasadu, odmah su nazvali hotel. Uskoro je cijeli ansambl zagrebaćkog „*Lada*“ autobusom došao po mene. Tom prigodom u Ambasadi su nas počastili i domjenkom, a ja sam na dar dobio luk i strijele. Bio sam presretan!

- Parlament u Londonu / GB -

*** A što se dalje događalo?**

- Nakon mutiranja, u 18-toj godini ponovo sam započeo nastupati na tada popularnim plesnjacima s članovima poznatog vokalno-instrumentalnog ansambla „*Talasi*“ iz Kustošije.

Oni su me nagovorili da nastupimo na zagrebaćkoj Art-sceni u *Varijeteu*, gdje se tada odvijala manifestacija „*Prvi pljesak*“.

Tog dana su se na ovoj Art-sceni pojavili i dećki zagrebaćkog vokalnog kvarteta „4M“. Bio je to njihov, i moj prvi debi na „*Prvom pljesku*“. Ćetveroglasno pjevanje kvarteta „4M“ diglo je publiku na noge – osvojili su prvo mjesto, a ja sam osvojio drugo mjesto. Ali – kad sam nakon par mjeseci ponovo nastupio, osvojio sam prvo mjesto. Bio je to moj prvi trijumf u Zagrebu!

- vokalni kvartet 4M -

*** Vojni rok ste služili 1967. god. u Mornarici bivše JNA. Kaj se pak tamo pripetilo?**

- U vrijeme mog služenja vojnog roka, Radio Zagreb i Beograd su u gradovima širom bivše Jugoslavije organizirali emisije „*Mikrofon je Vaš*“. Tako se dogodila i jedna emisija u pulskoj Areni. Nastupio sam na toj emisiji u mornarskoj uniformi, i osvojio prvo mjesto. Dobio sam tada i poziv, da nastupam na finalnom natjecanju – koje se svake godine organiziralo na beogradskom stadionu „*Tašmajdan*“.

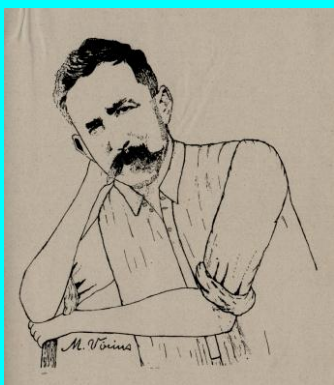
- Stadion „*Tašmajdan*“ u Beogradu / Srbija -

Na beogradski „*Tašmajdan*“ sam stigao u zadnji čas, i u pauzi koncerta isprobao s orkestrom pjesmu koju ću izvoditi. Potom sam trijumfalno nastupio u II. dijelu koncerta, i dobio: I. *Nagradu*, tri koncertna nastupa, i dosta velik iznos novčane nagrade. Bio je to moj prvi honorar! Kao „*bogat čovjek*“ vratio sam se u Pulu, gdje smo s dečkima – članovima mornarskog plesnog orkestra, s pjenušcem proslavili ovaj uspjeh. Kupio sam tada čak i novo odijelo.

*** Što se dogodilo kad ste se vratili u Zagreb?**

- Kad sam došao u Zagreb, nitko se nije sjetio da me pozove na estradne nastupe. Nakon gorke spoznaje – da ljudi brzo zaborave estradne umjetnike, zaposlio sam se kao tehničar u jednom Projektnom birou, gdje sam kasnije postao čak i direktor. Ali – iznenada me jedne večeri posjetio gospodin *Zvonimir Golob*, hrvatski pjesnik. Rekao mi je: „*Ja Vas dobro znam, i jako mi se dojmilo Vaše pjevačko umijeće. Imam jednu skladbu, koju bi trebali snimiti ove noći, jer će ova pjesma sutra ići kao špica u emisiji zagrebačke TV.*“

Te noći sam snimio njegovu pjesmu „*Od kako si ti otišla*“ u tv. studiju – koji se tada nalazio u Šubićevoj ul. Pjesma je snimljena za emisiju „*Ekran na ekranu*“, redatelj ove emisije bio je gospodin *Angel Miladinov*, a ubrzo je pjesma postala i hit, pa se kontinuirano duže vrijeme opetovala na špicama tv. emisija. Na adresu zagrebačke tv. redakcije gledateljstvo je iz svih krajeva bivše Jugoslavije slalo masu pisama s pohvalama, i upitom: „*Tko je taj pjevač s prekrasnim glasom i stasom?*“ Jasno – započeli su mi tada stizati pozivi za koncertne nastupe ... na ovim nastupima pobirao sam frenetične aplauze ... postao sam tv. zvijezda ... i ... eto tako je započeo moj novi estradni život.

- Mihovil Pavlek – Miškina -
(1887. – 1942.)
/ crtež: M. Virius /

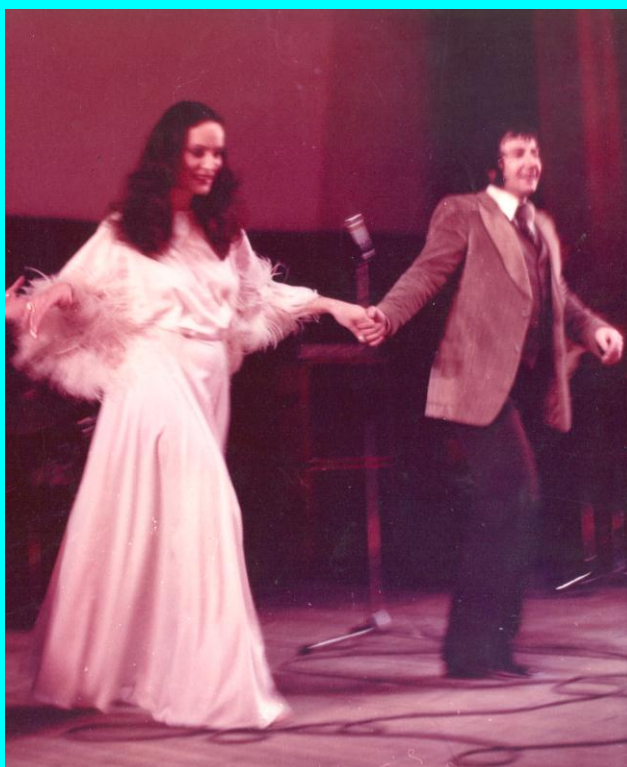
- Zvonimir Golob -
(1927. – 1997.)

- Mo. Mojmir Sepe -
(1930. -)

* Gdje ste sve nastupali?

- Nastupao sam prvo na „Zagrebačkom festivalu“, i na „Festivalu Kajkavske Popevke“ u Krapini, a potom su se nizali nastupi na festivalima u Požegi, Beogradu, Splitu ...! Posebno mi je bio drag nastup na Festivalu u Opatiji, koji se dogodio polovinom XX. st. Na ovom Festivalu pjevao sam skladbu slovenskog skladatelja, i dirigenta *Mojmira Sepea*: „*Mak u polju*“. Skladba je dobila I. *Nagradu* stručnog žirija. Na opatijskom Festivalu bili su i predstavnici tada prestižne beogradske *Koncertne direkcije Jugokonzert*. Oni su me pozvali da s ekipom glazbenika iz Slovenije gostujem na I. koncertnoj turneji, koju je Jugokonzert organizirao u gradovima bivšeg SSSR – a.

- Radojka Šverko i Bojan Kodrič na koncertu u SSSR -

Sjećam se, bila je to izvrsna ekipa vrhunskih estradnih umjetnika – pjevača i instrumentalista, među kojima su bili *Majda Sepe*, *Radojka Šverko*, *Ivo Robić* i dr. *Tuneja* u SSSR-u trajala je mjesec dana, a na koncertima su me zapazili i organizatori iz moskovskog *Goskonzerta* – u to vrijeme najveće koncertne direkcije na svijetu. Rekli su mi da će me pozvati da gostujem na

koncertima u SSSR – u. Njihovo obećanje da će me pozvati, ugodno me iznenadilo i jako obradovalo! Kad sam se vratio u Zagreb, nakon par tjedana doista sam i dobio poziv iz „Goskoncerta“ na koncertnu turneju po zemljama SSSR-a.

- Majda Sepe -
(1937. – 2006.)

- Ivo Robić -
(1923. – 2000.)

* **Koliko ste takvih turneja imali u bivšem SSSR – u?**

- Bilo ih je ukupno 25. u razdoblju od 15. godina. Nakon 10. turneja, postao sam *koncertna zvijezda estradnih programa u SSSR – u*. U rangu *zvijezde programa*, na plakatima i ostalim medijima SSSR – a pozivao sam publiku na koncerte, a u cijelom II. dijelu koncerta izvodio sam evergreenske pjesme uz pratnju orkestra. Ovi koncerti odvijali su se mahom u velikim športskim dvoranama – uvijek dupke punim oduševljenog slušateljstva, koje me nagrađivalo s frenetičnim aplauzima. Širom SSSR – a imao sam brojne koncertne nastupe, a tamo sam snimio veliki broj LP ploča, i bio sam stalni gost mnogih radijskih i tv. postaja.

- Bojan Kodrić u narodnoj nošnji Donskih Kozaka / Naslovnica LP ploče snimljene u SSSR -

*** U kojim ste gradovima nastupali?**

- Naveo bih: St. Petersburg i Moskvu (u Rusiji), Taškent (u Uzbekistanu), Tallinn (u Estoniji), Vilnius (u Litvi), Riga (u Latviji), Minsk (u Bjelorusiji), Odessu (u Ukrajini), Irkutsk (u Irkutskoj oblasti SSSR-a), Novosibirsk (u Novosibirskoj oblasti SSSR-a), i dr. Posebno mi se dojmio koncert pred elitnom publikom u Akademgorodok-u kraj Novosibirska. Naziv ovog grada u prijevodu glasi *Akademski grad*, a nalazi se u okruženju prekrasnih šuma breza i borova. Osnovan je tijekom 1950-tih god. od strane Sovjetske akademije znanosti. Grad je obrazovno i znanstveno središte Sibira. U gradu se nalazi i Novosibirsko državno sveučilište, u kome djeluju najveći umovi SSSR-a. U Akademgorodoku je tada bilo cca. 65.000 znanstvenika i njihovih obitelji, a grad je bio povlašteno područje s fantastično visokim standardima života. Žitelji grada su vozili luksuzne automobile, a za odmor su imali komforne dače / ruske kuće za odmor.

- komforna dača u Akademgorodoku - - „Sigma“ simbol Akademgorodoka -

*** Ogromna bogatstva ruske multikulture krune: znanost, umjetnost, tijekom duge povijesti - koja respektabilno fascinira, i niz velebnih baštinskih dobara - ostvarenih zaslugom ruskih vladara. Recite Vaše impresije?**

- Ruska likovna umjetnost i ogromna zdanja ruske arhitekture zadivljuju – primjerice: Galerija „*Ermitaž*“, i „*Zimski dvorac*“ u St. Petersburgu. Boravio sam dva mjeseca u tom gradu, gdje sam imao čast da pjevam i na koncertu u prestižnom Teatru „*Kirov Baleta*“.

- Palača „Zimskog dvorca“ - carice *Katarine II. Velike* u St. Petersburgu -

- Dvorana u „Ermitažu“ / St. Petersburg -

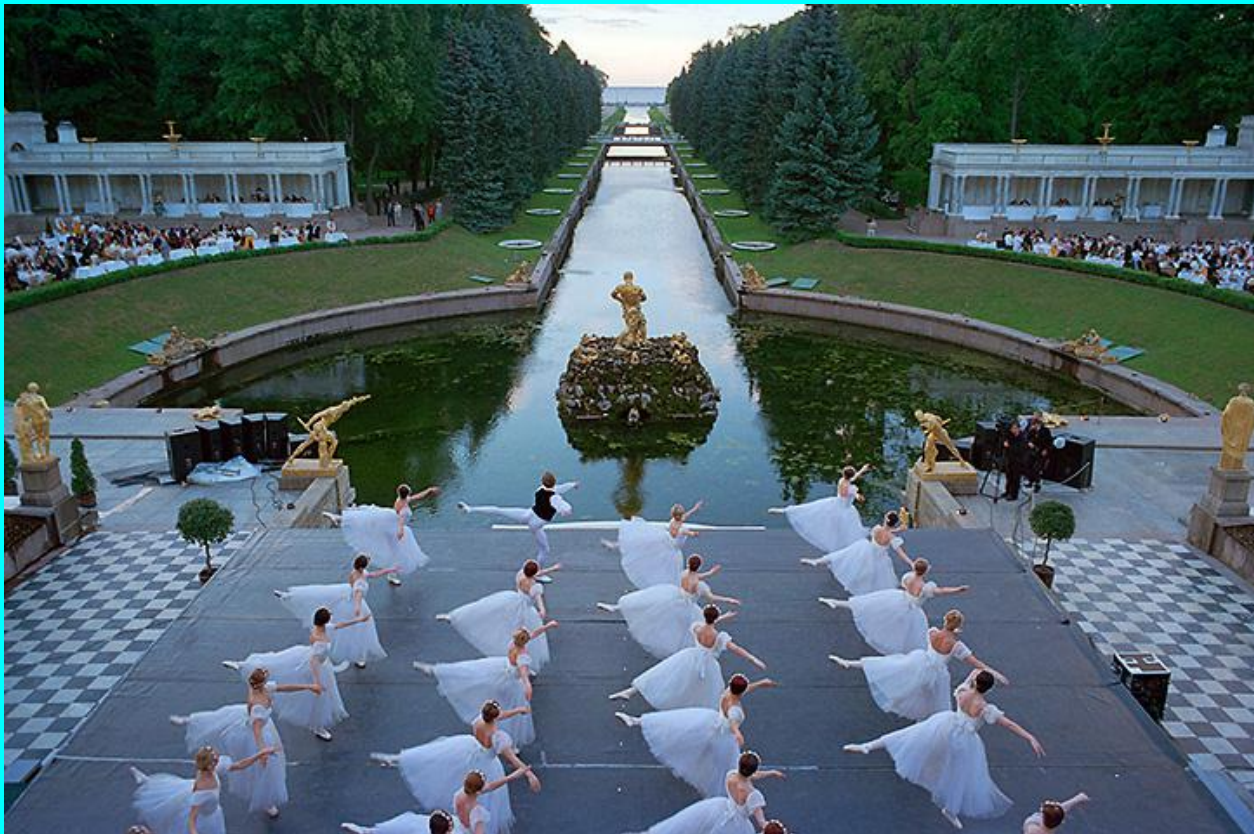
- Ermitaž: Portret Marion Lenbach -
/ rad F. von Lenbacha iz 1901. god. /

- „Zimski dvorac“ St. Petersburg: Portret Carice Katarine II. Velike (1729. – 1796.) -

* Jesu li doista bijele noći – uz glazbu i ples Ansambla *Kirov Baleta*, impresija bez premca u St. Petersburgu?

- To je riječima neopisiv događaj. Da bi doživjeli ovu fantastičnu impresiju, morate biti tamo u vrijeme bijelih noći.

- Predstava „Kirov baleta“ za vrijeme bijelih noći / vrt „Zimskog dvorca“ u St. Petersburgu -

* Dali ste bili u moskovskom „Boljšoi teatru“?

- Državni akademski „Boljšoi teater“ / Moskva -

- U Moskvi sam imao prilike biti na opernim i baletnim predstavama Državnog akademskog „*Boljšoi teatra*“, a bio sam i na predstavama „*Malog teatra*“ gdje sam upoznao nekoliko prijatelja. Sprijateljio sam se takođe i sa glazbenicima – članovima glasovite Filharmonije u St. Petersburgu. Sa ovim krasnim ljudima i danas kontaktiram, oni rado dolaze k' meni u Zagreb, a i ja ih rado posjećujem kad sam u Moskvi i St. Petersburgu.

* **Vi ste i veliki ljubitelj klasične glazbe. Koji skladatelj je Vaš favorit?**

- Legendarni ruski skladatelj i dirigent *Petar Iljič Čajkovski* (1840. – 1893.).

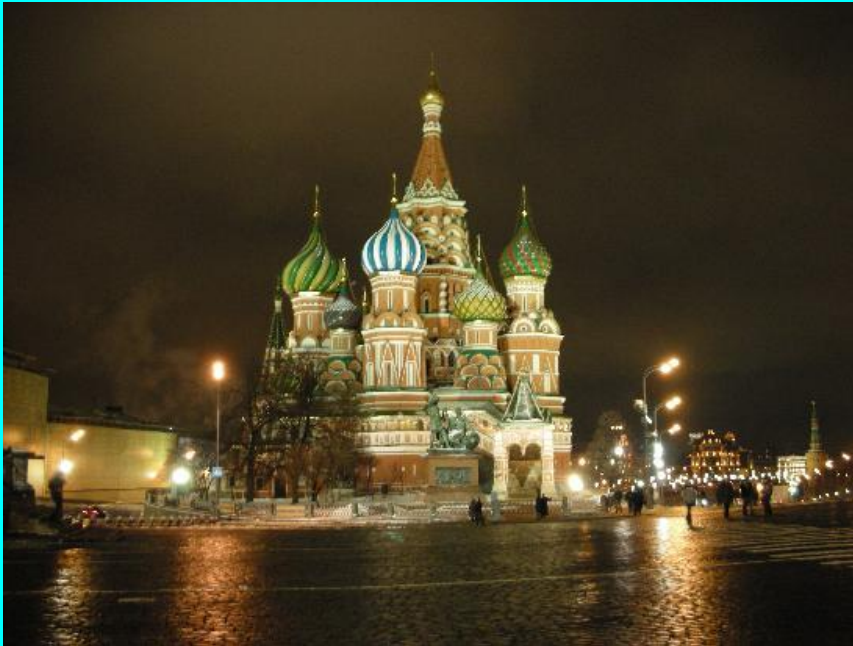

- *P. I. Čajkovski* (1840. – 1893.)

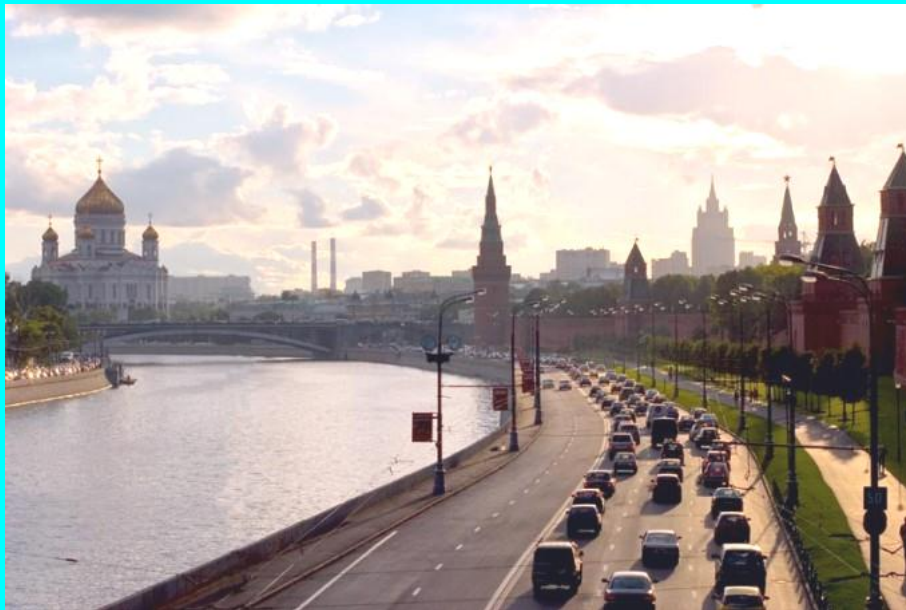
- *P. I. Čajkovski*: Prizor iz baleta „*Labude jezero*“ -
/ Baletni ansambl „*Boljšoi teatra*“ u Moskvi /

* Rusija fascinira turiste veličinom: gradskih trgova i bulevara; golemom arhitekturom sakralnih zdanja i palača; raskošnim parkovima; dužinom Trans-sibirske željeznice; ogromnim prostranstvima prirodnih ljepota ... što bi tome dodali?

- Katedrala Sv. Vasilija u Moskvi -

- Katedralu Sv. Vasilija na ogromnom Crvenom Trgu, i moskovsku Tvrđu „Kremlj“. Kad oćutite dah nadnaravnog ćuvstva u interijeru Katedrale Sv. Vasilija, kad ugledate Crveni Trg, i prošććete Tvrđom „Kremlj“, obogatit ćete spoznaje o velikoj moći Rusije, i njenoj povijesti – koja seže u davninu prije prvog ruskog cara Ivana IV. „Groznog“ (1530. – 1584.), a bilježi i zbivanja iz povijesti novijeg doba.

- zidine Tvrde „Kremlj“ na obali rijeke Moskve -

* Što bi rekli o današnjim trendovima estradne glazbe i turbo-folka u Hrvatskoj?

- Moram reći da sam razočaran s ukusom današnje publike, i sa repertoarom skladbi koja ih oduševljava. Većinski dio ove publike danas sluša estradnu i turbo-folk glazbu – koja nije muzika! Glede pomodarstva u toj glazbi – koje cijeli današnji svijet prati, rekao bih da su to skladbe bez melodije, i bez duboko osmišljenih tekstova.

Sjetimo se davninskih uzora u skladbama: izvornog folkloru, starogradskih pjesama, i estradnih ostvarenja u glazbi XX. st. Bile su to krasne skladbe pune melodije, osmišljeno harmonizirane, i sa tekstovima – koji imaju poruku slušateljstvu. Ovakve skladbe mogle su

kroz interpretaciju pjevača i svirača prenositi emocije, koje su skladatelji i pjesnici osmislili. Rečenim značajkama treba neizostavno dodati i primjeren odabir pjevača, i vrhinsku pratnju instrumentalnog ansambla. Takove izvedbe rezultiraju da publiku prolaze *srsi*, dok slušaju ovakvu glazbu na koncertima ili preko radijskih i tv. emisija.

Za ove današnje pjesme – za koje bih postavio generalni upit: *da li su to uopće pjesme?* ... rekao bih da su poput buke vlaka, koji proizvodi rezistentni ritam, dok juri po tračnicama. Žao mi je da se danas stvara većinska publika mahom bez glazbenog odgoja. Pitam se, što danas rade oni malobrojni znalci – pedagozi dobre muzike? Današnja publika nema kriterij za *kvalitetu muzike* – jer: *muzika može biti samo dobra ili loša!*

*** Glede svekolike poplave šunda na planu estradne glazbe, koje bi izvođače naveli kao estradne umjetnike u Lijepoj Našoj?**

- Među suvremenim estradnim umjetnicima kod nas, izuzetno cijenim rad gospodina *Zvonka Špišića*, skladatelja i interpretatora šansone. Sa svojim interpretacijama on briljantno prenosi naboje glazbe na nivou francuskih šansonijera. Glede šansone – koju najviše volim, osobito cijenim *Arsena Dedića*, književnika, pjesnika i kantautora, a iz mlađe generacije ističem *Jadranko Črnka*, pjevača, skladatelja, i odvjetnika koji je uveo novi oblik šansona – osobito onih, vezanih za grad Zagreb i emocije prema tom gradu.

- Zvonko Špišić -

- Arsen Dedić -

- Jadranko Črnko -

*** Recite Vaš opinion glede boljitka dašnjih trendova u estradnoj glazbi Lijepje Naše?**

- Činjenica je da se boljitak može učiniti – ali samo putem odgoja. Glazbeni šund – koji se danas emitira na radijskim i tv. postajama, dakako i hvalospjevi estradnom šundu u brojnim tiskovinama, rezultiraju odgojem neukusa kod slušateljstva. Primjerice, ako se ljudima – čak i onima koji poznaju dobru glazbu, na medijima stotinu puta prezentira glazbeni šund, oni će taj šund prihvatiti. Ali – kada bi im se sto puta prezentirala dobra glazba ... prihvatili bi je bolje, od lošeg šunda! Dakle – svekoliki odgoj bi trebalo pokrenuti i kroz djelatnost Festivala. Tu bi glavnu ulogu odigrala i cenzura.

Rekao bih da mora postojati i volja, i *Zakon* za muzički odgoj publike na nivou R. Hrvatske. Kod nas danas vladaju trendovi politike i politiziranja! Vrijeme je da postanemo doista europska zemlja! Često slušam radijske postaje iz Eengleske, Francuske, Austrije, Rusije i drugih zemalja. Nezamislivo je da se na programu ovih radijskih postaja emitira loša estradna glazba. Ali – dodao bih ovom prigodom, da među brojnim radijskim postajama u Lijepoj Našoj, treba izdvojiti, i osobito pohvaliti jediniti biser – mar zagrebačke Radio postaje „Sljeme“, koja doista prezentira odabir dobre estradne i, folklorne glazbe.

*** U mnogim zemljama Europe i Amerike na Muzičkim akademijama postoje odjeli za studij estradne i folklorne glazbe, primjerice – takav studij već niz decenija funkcioniira na Akademiji „F. Liszt“ u Budimpešti, na Akademiji „P. I. Čajkovski“ u Moskvi i dr.**

Dali bi studij za estradnu i folklornu glazbu trebao biti i na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji?

- Apsolutno! Bilo bi izuzento učinkovito da na našoj Muzičkoj akademiji profunkcionira takav odjel. Čudim se da do danas nitko nije pokrenuo ovakvu ideju.

*** Jeli bilo i šaljivih zgoda na Vašim turnejama u SSSR-u?**

- Evo jedne iz Vilniusa – glavnog grada R. Litve, koja je bila u sklopu SSSR – a. Naš glazbenik – bubnjar, koji je bio moj cimer u hotelskom apartmanu, zaljubio se u djevojku koja je živjela u Vilniusu. Bila je to žarka ljubav na prvi pogled. Nakon koncerta, bubnjar me zamolio da par sati izbivam iz apartmana jer je želio dovesti svoju djevojku da je u apartmanu zaprosi, i da se s njom dogovori o svadbenom piru.

Ali – u to je vrijeme bio i Zakon u svim zemljama SSSR – a, koji je svim državljanima propisao strogu zabranu posjeta strancima u hotelima. Naša grupa glazbenika uspjela je kriomice uvesti ovu djevojku u hotel, jer nas nisu strogo kontrolirali na recepciji. Kad smo došli u apartman ja sam izašao, i krenuo da se u kasnim večernjim satima prošetam centrom Vilniusa. Sjećam se – bilo je zimsko vrijeme, snijeg je zabijelio cijeli grad, a temperature su bile vrlo niske u noći. Na ulicama nije bilo ljudi, a niti jedan restoran nije bio otvoren.

Dok sam šetao, zadivio me centar grada, koji je bio raskošno osvjetljen. Snijeg je blistavom bjelinom krunio fascinantnu čaroliju osvjetljenih spomenika, velebnu katedralu, i barokne fasade brojnih palača u noći. Doista sam uživao u ovim krasnim pejzažima. Romantika ovih pejzaža katapultirala me u sferu neizrecive fantastike.

- zimski pejсаж Trga i Katedrale u Vilniusu -

Kad su zvona ure na katedrali izbijala ponoć, iznenada se predamnom ukazala policijska patrola. Znajući strogost policijskih provjera identiteta, jako sam se uplašio, ali – istog časa i iznenadio kad su mi se ljubazno obratili s upitom: „*Gospodine Kodrič, što radite u ponoć na ulicama Vilniusa?*“ Rekao sam da ne mogu zaspati nakon koncerta, i zbog toga sam izašao van da se prošetam. Na to me policajci pozvaše u njihovu postaju na čaj, a potom su me dopratili do hotela.

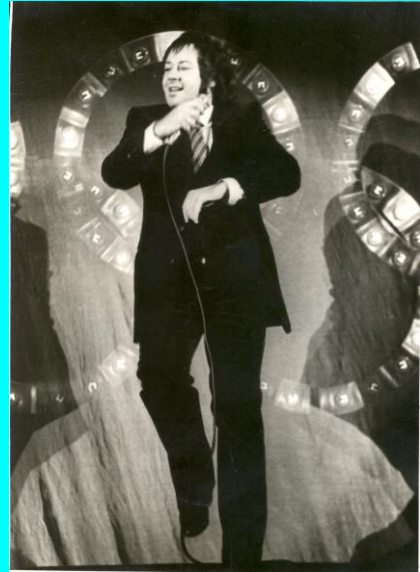
U hotel sam ušao, tiho sam prošao pored recepcije, i dežurne osobe na katu gdje se nalazio naš apartman. Kad sam pokucao na vrata apartmana, moj cimer mi veli: „*Daj se još malo prošeći gradom.*“ Bio sam u katastrofalnoj situaciji jer – zbog policije nisam mogao van iz hotela, a na hodniku etaže nisam mogao biti zbog kontrole dežurne osobe. Pokucao sam na vrata nekoliko apartmana – gdje su boravili naši glazbenici, ali – svi su već spavali. Uхватила me panika! Istog časa u hodniku opazim u zidu ugrađen veliki ormar. Otvorim vrata, i

ugledam metle, kante, i pribor za čišćenje. Tiho sam „pospremao“ sav taj krš da bih mogao sjesti, zatvorio sam vrata ormara, i ubrzo zaspao.

U rano jutro probudio me ženski vrisak čistačice, koja je otvorila ormar i ugledala me – misleći da vidi mrtvog čovjeka. Kad sam otvorio oči, uskliknula je: „*Paaa ... Vi ste živi!*“ Izišao sam iz ormara i otišao u moj apartman, a čistačica je bila duboko uvjerenjena: da sam te noći bio pijan, da sam promašio vrata apartmana i zaspao u ormaru. Jasno – priča o ovom događaju se tog dana proširila i izvan hotela. U večje je prije koncerta došao naš pratilac iz „Goskoncerta“, i s osmijehom mi pružio ruku radi čestitke, govoreći: „*Maladjec, ti si prošle noći dobro popio, svaka ti čast!*“ Nakon par mjeseci, bubnjar se u Vilniusu doista i oženio s djevojkom, a ja sam im čak bio i kum na vjenčanju.

- Bojan Kodrič na Crvenom Trgu u Moskvi -

- nastup na Olimpijskom koncertu -

* **Gospodine Kodrič, što ste ostvarili od kad ste postali zagrebački Vijećnik?**

- Bio sam osam godina predsjednik Društva Kustošijanaca, pa smo s prijateljima – članovima Društva, u nekoliko navrata očistili park-šumu „Grmoščica“ – prekrasno izletišta za vikend, koje preko 90. godina postoji na bijegu iznad Kustošije. Tu je davnih 50-tih god. XX. st. postojala kuglana s restoranom, koja bi se trebala obnoviti.

- Panorama park-šume „Grmoščica“ -

- šetnjica u „Grmoščici“ -

U Čnomercu na obroncima Zagrebačke gore postoji već od davnine selo *Krvarići*, koje se spominje u spisima iz XVI. st. Tu se održavaju i nogometni turniri u okviru Memorijala za poginule hrvatske branitelje s Čnomerca, i šire regije Zagreba.

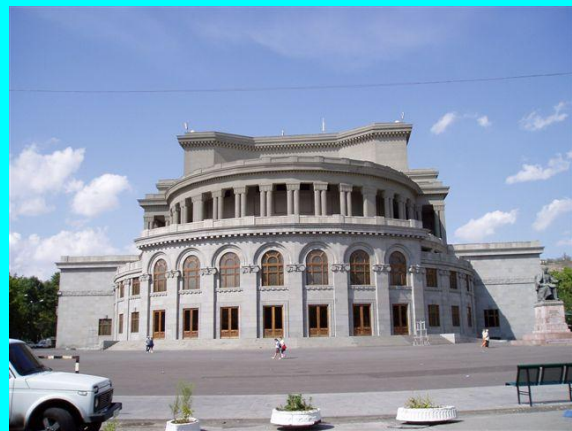
*** Bli ste i u SAD-u. Otkrijte čitateljstvu kako je došlo do ovog gostovanja?**

- Dobio sam poziv za gostovanje od mojih prijatelja Armenaca, koji su emigrirali u SAD. Njih sam upoznao u Erevanu – glavnom gradu Armenije. Razloge emigracije Armenaca treba potražiti u burnom tijeku njihove duge povijesti – koja seže u davninu četvrtog milenija prije n. e.; a dakako i u povijesti grada Erevana – osnovanog prije 2780. godina, koji se ubraja među najstarije gradove na svijetu.

Armenska povijest bilježi strahote gospodstva mnogih osvajača – arapskih, perzijskih, i otomanskih vladara; i monstruozi genocid Turaka – koji su 1900. god. pobili preko milijun Armenaca. U vrijeme genocida Turci nisu pobili samo ljude, nego su i žene odvodili u Tursku, a domaće životinje su klali i odsijecali im kopita. U nedostatku mesa, u Armeniji su kuhali *Haš* – jelo koje se spravlja od kravljih kopita, s puno češnjaka i povrća, i više vrsta mirodija. Haš se jede s armenskim kruhom (*lavas*) koji nalikuju mlincima, i mjesecima ostaje svjež. Ovo jelo postalo je armenski nacionalni specijalitet.

-Trg Republike u Erevanu -

- Opera u Erevanu -

Moji prijatelji Armenci su emigrirali u Los Angeles (Kalifornija / SAD), gdje su vremenom postali vrlo cijenjani poslovni ljudi, pa su mi organizirali više koncerata u tom gradu.

- Los Angeles / Kalifornija SAD -
/ City s neboderima, gdje se nalazi Dijamantni centar
i veliki broj zlatarnica /

Kad sam avionom sletio u zračnu luku Los Angelesa, prijatelji su me dočekali i kolima smo pošli u grad. Pri vožnji gradom rekli su mi: „Gledaj sad sve što vidiš, a ako izmisliš nešto što tu nema bit ćeš najbogatiji čovjek. Ali – nećeš ništa izmisliti, jer Ameri su doista baš sve izmislili!“ Ipak sam ih upitao: A dal' se može kod Vas dobiti i *Haš*? Rekoše mi: Da, imamo prodavaone gdje se može nabaviti sve – od kravljih kopita do začina, za kuhanje haša.

* **Jeste li posjetili i Hollywood?**

- Hollywood je gradska četvrt Los Angelesa – poznat kao svjetski glasovit centar filmske industrije.

- Liza Minnelli na Koncertu u Hollywood Bowl 2008. god. -

- Svečano otvorenje Hollywood Bowl-a 2008. -
/ Los Angeles - Kalifornija SAD /

Ali, u gradskim četvrtima *Encino* i *Beverly Hills* može se vidjeti sjaj luksuznih vila i automobila, o kojem ljudi srednjeg staleža mogu samo sanjati, jer je takav luksuz namijenjen isključivo staležu bogatih ljudi.

- luksuzna vila / Encino, Los Angeles -

Kao turist posjetio sam San Diego (Kalifornija / SAD), Las Vegas (Nevada SAD), i San Francusco (Kalifornija / SAD).

- San Diego / Kalifornija SAD -

- Las Vegas / Nevada SAD -

*** Jeli bilo kakvih zgoda tijekom Vaših turističkih posjeta u SAD-u?**

- Prije putovanja autom za Las Vegas, četvero prijatelja i ja jeli smo Haš – koji se kuha s mnogo češnjaka. Kako je vrijeme bilo hladno, pri vožnji za Las Vegas nismo mogli otvarati prozore automobila. Na magistralnoj cesti zaustavila nas je policija radi kontrole. Policajac je prišao našim kolima, vozač je otvorio prozor, a jaki spleen češnjaka je iz auta suknuo van. Policajcu su zasuzile oči, počeo je kašljati i kijati. Ipak je uspio vozača pitati: „Kuda idete?“ Vozač je rekao: „Idemo u Las Vegas“ ... a policajac se odmakao – očito zasopljen spleenom, i sav u suzama rekao: „Sretan put“.

*** Što treba obvezatno vidjeti kad ste u San Franciscu?**

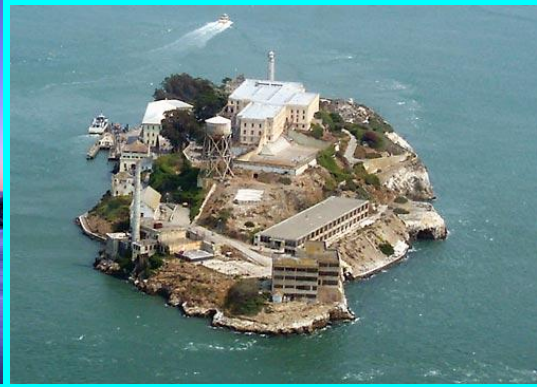

- Kad ste u prilici da budete u tom gradu, provozajte se autom po mostu *Golden Gate*, i odite na otok *Alcatraz* – koji je od 1868. - 1963. god. bio zloglasni zatvor, a sada je pretvoren u turistički objekt.

- San Francisco
Kalifornija SAD -

- Golden Gate / San Francisco -

- otok Alcatraz kraj San Francisca -

* **Otkrijte mentalitet ljudi u Americi?**

- Za razliku od ljudi u SSSR-u - koji su vrlo pristupačni, topli i srdačni, Ameri jure za biznisom i karijerom, i nemaju puno vremena za strance. Za boravka u SAD bio sam u krasnom društvu s Armencima, i Rusima – koji su takođe emigrirali u SAD.

* **Gospodine Kodrič, dali se bavite i politikom?**

- Bavim se politikom – ali ne i onom visokom politikom, i trudim se kao Vijećnik da gradske četvrti Čnomerec i Kustošija – u kojima od djetinjstva živim, dobiju ono što im nedostaje. Posebno se zalažem da Kustošija dobije Centar za kulturu, s dvoranom za priredbe, koncerte i ostale sadržaje na planu kulture i umjetnosti. U Hrvatskoj mnoga manja mjesta imaju Centre za kulturu, a u Kustošiji živi preko 20.000 žitelja koji ni danas nemaju takvu instituciju.

Zalažem se i da se za mladež sagradi športska dvorana u Čnomercu, koja u ovoj gradskoj četvrti ne postoji. Nedavno smo dobili informacije da će se na Müllerovom brijegu graditi športska dvorana i osnovna škola, tako da djeca neće morati školsku nastavu pohađati u dva turnusa.

- Müllerov brijeg u Zagrebu početkom XIX. st. -

Na prostoru bivše Ciglane - koja je radila u zapadnoj regiji Zagreba, postoje dva zapuštena jezera koja bi se trebala očistiti, a oko jezera urediti park sa šetnjicama ... bila bi to idealna protuteža parku „Maksimir“ na zagrebačkom Istoku.

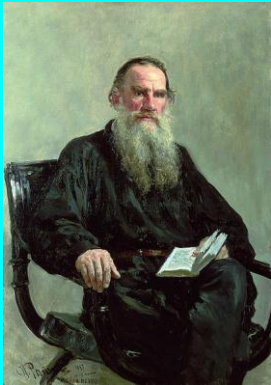
Za boljitak gradskog prometa, osmislio sam i moguća rješenja 1.: uz željezničku prugu Istok – Zapad postoje parcele neizgrađenog zemljišta za gradnju ceste, koja bi direktno spajala Kustošiju i Čnomerec s Zapadnim kolodvorom u Zagrebu, i 2.: u Kustošiji se zalažem za proširenje ceste u Vatrogasnoj ul. – s mogućim nadsvođenjem potoka „Kustošak“, te za izgradnju ceste preko prostora stare ciglane - koja bi rasterećivala promet u Ilici, a spajala bi Ilicu s Kustošijanskom ul.

* **Vi ste i pjesnik. Što Vas inspirira za pisanje poezije?**

- Ljubav! Ona je spiritus movens za tvorbu poetskih djela.

* **Otkrijte Vaše favorite među spisateljima?**

- Grof *Lav Nikolajevič Tolstoj* (1828. – 1910.), *Sergej Aleksandrovič Jesenjin* (1895. – 1925.), *Aleksandar Sergejevič Puškin* (1799. – 1837.), i *Mihail Jurjevič Ljermontov* (1814. – 1841.). Bili su i ostali moji favoriti i uzori.

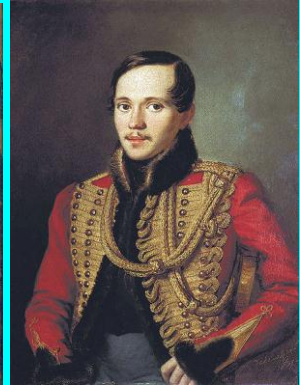
- Grof *Lav N. Tolstoj* -

- *Sergej A. Jesenjin* -

- *Aleksandar S. Puškin* -

- *Mihail J. Ljermontov* -

* **Predstavite čitateljstvu Vašu obitelj?**

- Supruga *Daniela* – bavi se hortikulturom, i kćerka *Bojana* – apsolvantica matematike na PMF u Zagrebu.

* **Danas su estradni izvođači sve češće neprimjereno odjeveni na nastupima pred auditorijem publike. Što je Vaše mišljenje?**

- Nastupiti pred publikom u trapericama, ili do pasa gol ... pokazuje nekulturu izvođača, nepoštivanje publike, i divljaštvo.

* **Vi ste plemenita osoba s puno ljubavi. Kako bi definirali ljubav i plemenitost?**

- Ljubav je energija koja vlada svijetom, ne može se ostvariti špekuliranjem, i najljepši je osjećaj koji postoji na planetu Zemlje. Plemenitost je osobina koja započinje odgojem u djetinjstvu i kad se spoji s dobrotom i znanjem, ljude čini sretnima.

* **Gospodine *Kodrič* ukrasimo ovaj interwiev s Vašom poezijom. Koju bi pjesmu odabrali za čitateljstvo Portala?**

- Moju pjesmu „*Suze na izvoru*“ iz Zbirke *Zagrebu kušlec*:

*Gda z sveta se vrnem
V moj Zagreb najslajši
Gluboko vu meni
Porečuju vode
Čist čiste mladosne
Tople radosne
Same tečuju
Se nemre ih skriti
Nečujno kliziju
Moju zemlu ljubiju
* * **

Za portal: Miloš Lalošević

Zagreb, rujan 2010. god.